

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження вимог до облаштування та функціонування систем відеоспостереження на об'єктах підприємств, яким надано авторизації на провадження експлуатації митного складу та складу тимчасового зберігання, дозволи на провадження діяльності з експлуатації магазину безмитної торгівлі та вільної митної зони комерційного або сервісного типу» (далі – проєкт постанови), а також документи, надані до нього листом Державна митної служби України 27.02.2025 № 1/18-01-02/6/1321.

За результатами проведеного аналізу проєкту постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику), Державна регуляторна служба України

встановила:

проєктом постанови пропонується затвердити вимоги до облаштування та функціонування систем відеоспостереження на об'єктах підприємств, яким надано авторизації на провадження експлуатації митного складу та складу тимчасового зберігання, дозволи на провадження діяльності з експлуатації магазину безмитної торгівлі та вільної митної зони комерційного або сервісного типу (далі- проєкт Вимог).

Пунктом 4 проєкту Вимог визначено, що відповідальним за організацію роботи та технічний стан СВС є керівник підприємства, на об'єкт якого надано відповідну авторизацію або дозвіл на провадження діяльності.

Пропонуємо розробнику пункт 4 проєкту Вимог викласти у редакції передбачивши повноваження посадової особи на яку покладаються тимчасово виконання обов'язків керівника.

Крім того, відповідно до частини четвертої статті 34 Закону України «Про правотворчу діяльність» визначено, що нормативно правовий акт не має містити дублюючих норм права, а також не повторювати норм права іншого нормативно-правового акта або не містити норм права, що не узгоджуються між собою.

Однак норми п.3, п.5, п.п.1 та п.п.2 п.6, п.7, п.10 розділу II та п.п1, п.п.2, п.п.3, п.п.5, п.1 та п.8 розділу III проєкту Вимог дублюють положення наказів Міністерства

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 155 від 27.03.2025

Підписав: Краснолуцький Олександр Васильович

Сертифікат: 3FAA9288358EC003040000002A543A003855E000

Дійсний: з 13.02.2025 0:00:00 по 12.02.2027 23:59:59

фінансів України від 28 травня 2012 року № 613 «Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання», від 30 травня 2012 року № 633 «Про деякі питання відкриття та експлуатації вільної митної зони комерційного або сервісного типу» та від 16 липня 2012 року № 835 «Про затвердження порядку надання складським об'єктам статусу «митний склад» та позбавлення такого статусу».

Відповідно до вимог статті 21 Закону про регуляторну політику, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

Відповідно до вимог статті 1 Закону про регуляторну політику АРВ – документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проєкту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Наданий розробником АРВ до проєкту постанови не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (далі – Методика).

Необхідно привести назву аналізу регуляторного впливу у відповідність до назви проєкту постанови.

Розробник в розділі I «Визначення проблеми» АРВ зазначив, що чинними наказами Міністерства фінансів України від 28 травня 2012 року № 613 «Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання», від 30 травня 2012 року № 633 «Про деякі питання відкриття та експлуатації вільної митної зони комерційного або сервісного типу» та від 16 липня 2012 року № 835 «Про затвердження порядку надання складським об'єктам статусу «митний склад» та позбавлення такого статусу» затверджені умови обладнання складських об'єктів СВС та їх технічні характеристики, які є застарілими і не відображають новації законодавства України з питань митної справи.

Враховуючи вищевикладене, пропонуємо в проєкті постанови передбачити пункт щодо приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади власних нормативно-правових актів у відповідність з цією постановою.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу, а з також здійснити опис вигод та витрат за кожною альтернативою, зокрема для інтересів держави.

Варто зазначити, що при розробці АРВ необхідно зробити всебічний аналіз ситуації та описати не лише позитивні, а й негативні фактори, проте у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів держави» розробником не проаналізовано вигоди у Альтернативі 1 та витрати у Альтернативі 2.

Також у таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» взагалі не проаналізовані у Альтернативі вигоди та витрати.

Зауважуємо, що навіть у разі збереження чинного регулювання існують потенційні вигоди, які необхідно було врахувати, обраний розробником підхід є неповним, оскільки впровадження запропонованого регулювання може спричинити певні витрати, які необхідно було врахувати.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного економічного аналізу запропонованих альтернатив не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Також у розділі III розробник зазначив, що за даними Держмитслужби, кількість підприємств, які провадять види діяльності, визначені статтею 404 Кодексу та включені до реєстрів, які ведуться Держмитслужбою, становить 443, з них 12 – малого підприємства, а у розділі I зазначено, що станом на січень 2025 року в реєстрах, які ведуться Державною митною службою України відповідно до положень частини першої статті 415 Кодексу, перебувають: 253 митні склади, 230 складів тимчасового зберігання, 36 магазинів безмитної торгівлі, 1 вільна митна зона комерційного типу.

Проте в додатку 2 АРВ проаналізовано витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта лише 104 суб'єктів господарювання, враховуючи вищезазначене, просимо узгодити інформацію щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання та з урахуванням уточнених даних здійснити відповідні фінансово-економічні розрахунки, а саме: витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, згідно з Додатком 2 до Методики.

Зауважуємо, що оскільки розробник обмежився переважно текстовим і формальним наведенням інформації, а також не здійснив реальні розрахунки витрат для суб'єктів господарювання, ДРС дійшла висновку, що результат дії проєкту постанови та рівень досягнення цілей державного регулювання у спосіб визначений Законом, розробником не доведено.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання та держави.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ відповідно до пункту 10 Методики мають бути наведені значення прогнозних показників результативності дії регуляторного акта (у кількісному виразі).

Так, в порушення вимог Методики, розробник не зазначив всі обов'язкові показники результативності дії регуляторного акта, а саме:

розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта;

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта.

Також варто звернути увагу на те, що окрім вищезазначених показників розробник на свій погляд повинен визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

У розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником зазначено, що базове відстеження результативності постанови буде проводитись через рік після набрання чинності постановою, а повторне відстеження буде здійснюватися через два роки після набрання чинності постановою.

Однак, визначений в АРВ період проведення базового відстеження результативності цього регуляторного акта не узгоджується з статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Так, частиною шостою статті 10 Закону про регуляторну політику, визначено, що базове відстеження результативності постанови буде проводитись через рік після набрання чинності постановою, а повторне відстеження буде здійснюватися через два роки після набрання чинності постановою.

Необхідно зазначити чіткі строки (конкретні дати) проведення повторного відстеження результативності дії проекту постанови та цільові групи осіб, що обиратимуться для участі у відповідному опитуванні, чи наукові установи, що залучатимуться для проведення відстеження.

Таким чином інформація в розділі IX АРВ не відповідає вимогам пункту 12 Методики та додатку 1 до Методики.

Порушення розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

У розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» розробником зазначено, що виконавцями заходів з відстеження результативності дії регуляторного акта є Мінфін, Держмитслужба.

Однак, відповідно до статті 10 Закону про регуляторну політику виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта забезпечується регуляторним органом, який прийняв цей акт, якщо інше не встановлено цим Законом.

Також відповідно до статті 26 Закону про регуляторну політику виконання заходів з відстеження результативності регуляторних актів, прийнятих Кабінетом Міністрів України, забезпечується центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади, які були головними розробниками проектів цих регуляторних актів або до компетенції яких належать питання, що регулюються цими регуляторними актами.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проекту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, адекватності та ефективності, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику, та статті 8 Закону про регуляторну політику в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проєкту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження вимог до облаштування та функціонування систем відеоспостереження на об'єктах підприємств, яким надано авторизації на провадження експлуатації митного складу та складу тимчасового зберігання, дозволи на провадження діяльності з експлуатації магазину безмитної торгівлі та вільної митної зони комерційного або сервісного типу».

**В. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олександр КРАСНОЛУЦЬКИЙ